

чество? Който убие Дорча, той ще да иде право въ рай, защото ще да избави народа си отъ едно голѣмо зло. Още не е късно... Дорчо заклелъ жителитѣ изъ гореказаното село да го известяватъ за всѣка българска „хайдушка“ чета, която би се появила около тѣхнитѣ мѣста. Проститѣ селяни отишли и явили Дорчу, че сж ни видѣли; а Дорчо рекълъ на Берковишкия мюдюринъ, че той е вѣрноподаникъ на султана и предава въ ржцетѣ на правосъдието българскитѣ бунтовници¹. Бѣха изпроводени изъ Берковица около 600 турци, но тия нищо не можаха да ни направятъ, — само ни продържаха 36 часа гладни.

После това произшествие ние тръгнахме по планината, дойдохме на Три чуки и запрѣхме се на „Новата пжтека“. Тамъ ни чакаше потеря изъ Пиротъ. Бѣха изпроводени противъ насъ 500 турчина; но ние се не ударихме съ тѣхъ, защото и на тия турци се не искаше да се биятъ. Цѣль день стояхме на планината и гледахме се; а после всѣки отиде по работата си.

Да ви разкажа сега за Тотя и за неговата чета, която бѣше разбиена при Върбовка. Когато Тотьо тръгна изъ Влашко, то азъ му дадохъ оржжие и малко пари, и рекохъ му да се не мае нийде, а да върви по-скоро за Балкана. Тотьо не изпълни моитѣ заповѣди; той се бѣше забавилъ цѣли три деня само около Свищовъ. Когато видѣли четата му три черкез-

¹ Дорчо е предалъ и още много други български патриоти. Мирковичъ бѣше затворенъ чрезъ предателството на Дорча ефенди. Разказватъ, че тоя звѣръ прави по Берковица голѣми злодеяства. Ако нѣкой българинъ има много пари или млада жена, то Дорчо се старае да го вѣвлече въ нѣкоя народна работа, а после го накарва да се откупи. Р. (Л. Каравеловъ).